

Venstre sætter også spørgsmålstegn ved, hvorfor der kun skal nedsættes et hovedstadsråd. Det vil nemlig let komme til at gribe ind i store dele af Sjælland. Lad os da prøve at se på, hvordan opgaverne løses bedst i en helhed. Men en debat, der drejer sig om fire-fem regioner i stedet for amterne, mener vi som sagt er forfejlet, når man ikke har taget stilling til, hvad indholdet skal være. Disse regioner kan let blive nogle magtcentre uden reel brugerindflydelse. Så lad os først få vurderet, hvor det er, opgaverne skal løses.

Vi vil gerne have opgavereformudvalget til at se på, hvordan det gøres bedst muligt med den størst mulige brugerindflydelse og med den bedst mulige beslutning så nær ved borgerne som muligt, og det vil vi gerne gøre ved, at vi ikke på forhånd låser os fast på, hvilken struktur det skal være.

Til sidst skal Fremskridtspartiets lovforslag om helt at nedlægge amterne have nogle få ord med på vejen:

Med det, jeg har sagt om beslutningsforslaget, kan det vel ikke komme som nogen overraskelse, at Venstre ikke kan gå ind for lovforslaget om, at amterne skal nedlægges, bl.a. fordi der ikke har været taget stilling til, hvor opgaverne så skal løses. For de opgaver, der ligger i amterne, skal jo løses et andet sted.

Jeg synes også, det er et meget dårligt eksempel, man er kommet med, at bl.a. særfor sorgen skal føres tilbage til staten. Det var da en af de dårligste løsninger, jeg kunne forestille mig, for det, at den ligger så tæt på kommunerne og brugerne i dag, har i sig selv virkelig været et fremskridt for brugerne.

Vi kan altså ikke gå ind for Fremskridtspartiets lovforslag.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Det, der kalder mig herop, er hr. Poul Nødgaards udtalelser om, at Fremskridtspartiets forslag sandelig går ud på at løse opgaverne så tæt på borgerne som overhovedet muligt.

Jeg har læst Fremskridtspartiets forslag, og det gennemgående træk i det er jo netop, at man ønsker, at staten skal overtage flere og flere opgaver. Det bliver jo konsekvensen af det, når man foretager denne opdeling og der ikke på regionalt niveau er amterne til at klare nogle af de opgaver, som kommunerne ikke kan klare selv. At der bliver øget afstand til beslutningstagerne, stiller i hvert fald borgerne vanskeligere.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det glæder mig, at Venstre har indtaget den holdning, som man har. For vi kan kun via et udvalgsarbejde eller et kommissionsarbejde kaste lys over, hvordan vi kan løse opgaverne bedst og billigst.

Det er skuffende, at Socialdemokratiet allere-de på forhånd afviser ideen om dette udvalgsarbejde, for så får vi aldrig kastet det nødvendige lys over, hvordan vi kan reformere hele dette område. Jeg synes, Socialdemokratiet i denne sag opfører sig for konservativt!

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det, der bringer mig herop, er sådan set det indlæg, som Venstres ordfører, fru Else Winther Andersen, kom med.

Hvis jeg ellers har forstået det rigtigt, vil Venstre gerne være med til et omgående udredningsarbejde. Hvis vi så forestiller os, at tavlen kan vaskes helt ren, og at dette udredningsarbejde kommer til at vise, at man hensigtsmæssigt kan placere mange af opgaverne i kommunerne og måske en del af dem, bl.a. sygehusene, i statens område, vil Venstre så være med til at nedlægge amterne, eller er det i realiteten sådan, at Venstre faktisk vil bevare de tre niveauer, vi har i dag? Jeg synes, det er fantastisk værdifuldt at få at vide, hvor partiet Venstre står i denne sag.

Jeg synes, det var en glimrende tale, der blev holdt. Den sagde lidt om det hele, og den kom også ind på den idé om fire-fem regioner, som indenrigsministeren har fyret af. Dér er jeg nok enig i, at vi skal lade være med at kalde dem regioner og i stedet kalde dem storamter. For i realiteten ønsker indenrigsministeren – selv om hun ikke har sagt det direkte – fem storamter i stedet for de nuværende 14 amter, og så kan vi lige så godt bevare de nuværende amter i stedet for at lave dem om til fem storamter. Det får vi nok mere at vide om i løbet af debatten, hvor vi måske kan få afdækket tingene.

I den forbindelse kan jeg sige, at jeg synes, det er glædeligt, at Det Konservative Folkeparti endelig har fundet sine egne ben i sagen om disse storamter: Først meldte man ud, at man syntes, ideen om storamterne var glimrende; men nogle dage efter kom der så en ny melding, der gik ud på, at nu kunne man godt se, at det, som man havde meldt ud i første omgang, ikke var så godt. Nu forstår jeg – og det får vi vel